

på Venstres ordfører, at man netop kan det, så lad os få en snak om det.

Jeg skal ikke sige, at en reklamebetalt bus er lykkelig, men der er faktisk mange plejehjemsbeboere, der har behov for transport, og som er godt dækket ind af den offentlige transport.

Der står et sted i forslaget, at det er forbudt at reklamere for fagforeninger, og derfor er jeg kommet til at tænke på: Hvad med sygeplejerskernes nål? Vil det være forbudt at bære den fremover? Det er jo ikke en autorisationsnål, det er faktisk en fagforeningsnål, de går med, både i hjemmeplejen og på de offentlige sygehuse. Må den kun bæres på private plejehjem og som privat hjemmeservicemedarbejder? Og hvad kan tolkes som reklame? Er det kun reklame, hvis man får en indtægt eller på anden måde får en modydelse?

Vi vil under udvalgsbehandlingen arbejde for en ændring af forslaget, så der bliver ens regler for offentlige og private udbydere, og vel at mærke under de etiske forhold, som jeg som udgangspunkt egentlig tror har været målet med regeringens forslag. Men det skal være forhold, som beboere og brugere ikke oplever som generende.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu har fru Karen Klint jo stillet 50 spørgsmål, og i den korte tid, vi har her, kan det jo være vanskeligt at få en drøftelse af alle 50 spørgsmål.

Jeg mener, at fru Karen Klint tegner et forkert billede, når hun bl.a. taler om levende reklamesøjler. Der står jo, at på de områder, som er underlagt kommunalbestyrelsens direkte beslutningskompetence, vil folk ikke kunne gå rundt som levende reklamesøjler, og kan fru Karen Klint ikke anerkende, at når der bliver stillet en bus til rådighed for plejehjemmet, er det da en serviceforbedring for beboerne?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jo, hvis det bliver på de samme betingelser. Det hele handler om, hvorvidt det offentlige får dårligere betingelser for at skaffe nogle indtægtskilder ved reklame, end de private, som udbyder de samme ydelser, har. Målet er jo at få nogle busser op at stå, og det er også derfor, jeg godt vil være sikker på, at forholdene er ens, f.eks. når der er tale om en delebil eller en reklamefinansieret bus.

Jeg har måske læst lovforslaget på en lidt mere kritisk måde, og hvis jeg har læst det forkert, vil jeg gerne korrigeres. Det kan ske under udvalgsbehandlingen, eller når ministeren kommer herop for at svare. Men når jeg taler om de levende reklamesøjler, er det faktisk, fordi jeg har læst lovforslaget sådan, at der er en forskel, alt efter om det er en privat, der står for tilbudet, eller det er det offentlige, der står 100 pct. for tilbuddet.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Fru Karen Klint har jo også en karikeret attitude til lovforslaget, når hun taler om sygeplejenålen. Sygeplejenålen er jo et tegn på autorisation og dermed en dokumentation for, at det er en sygeplejerske, man står over for, og det er da ganske praktisk. Men kunne fru Karen Klint ikke prøve at omtale det moment, at man ved at sætte reklamer på skraldebiler og andet får nogle indtægter, som kan være med til at forbedre servicen?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg har ikke noget imod neutrale reklamer på forskellige ting. Når vi sætter os ind i en taxa, er der også reklamer på den. Jeg siger bare, at der skal være ens betingelser for det private og det offentlige, og der er jo undtagelser for, hvor det offentlige må reklamere, så det er kun lige adgang og fair konkurrence, jeg efterspørger.

Kl. 16.40

Jeg mener faktisk ikke, at sygeplejenålen er en autorisationsnål. Det er ikke en, man får, når man har taget sin eksamen, man får den i kraft af sit medlemskab af Dansk Sygeplejeråd, og det er mig bekendt en faglig organisation og endda en god faglig organisation.

Formanden:

Så er det hr. Poul Nødgaard som ordfører.

Poul Nødgaard (DF):

Lad mig først slå fast, at Dansk Folkeparti er positivt indstillet over for det lovforslag, som er til behandling her i dag.

Hovedindholdet i lovforslaget er at give kommunerne og de nye regioner mulighed for at opnå indtægter ved at tegne reklamekontrakter, så der tillades reklamer på visse offentlige bygninger og løsøre; der tænkes her på det offentlige biler.